

Recensie: Mary Poppins ★★★★1/2****1/2

Prince Edward Theatre Londen
maandag 6 januari 2020

foto © Johan Persson

Recensie:

De nieuwe versie van de musical Mary Poppins die sinds 23 oktober 2019 in Londen loopt, is een topvoorstelling. Eerlijk? In de originele songtekst en muziek van Richard M. Sherman en Robert B. Sherman zit dan ook wellicht de sterkste zin vol waarheid die je in geen enkel andere musical vindt en deze voorstelling dan ook ver boven alle andere musicals doet uitstijgen wat ons betreft. In het heerlijke 'Jolly Holiday' horen we Mary Poppins immers zingen: 'Oh, it's a jolly holiday with you, Bert. Gentlemen like you are few.' Als je dat maar weet! De relatie tussen Poppins en Bert is als we dat naar vandaag zouden vertalen 'complicated'. Maar, tot grote vreugde van de fans komt er een kus, op de wang, of wat dacht je naar het einde van de voorstelling toe. Bert, gespeeld door Charlie Stemp mag samen met een over de ganse lijn betoverende Zizi Strallen (rol van Mary Poppins) gedistingeerd overkomen. Het duo mag toch ook speels, vrolijk en pret maken in door Matthew Bourne en Stephen Mear heerlijk choreografeerde nummers, die verwijzen naar het cabaret van weleer, en de grootsheid van een ensemble als 42nd Street in 'Jolly holiday' en het magistrale tapdansen in publieksfavoriet 'Step in time' in het tweede bedrijf waarbij we Stemp ook even ondersteboven zien wandelen hoog in de nok boven het podium.

Richard Eyre nam de regie voor zijn rekening en het moet gezegd dat hij met zijn team weet te betoveren. Bob Crowley tekende voor de kostuums en de staging. Zo ontvouwt het huis van het gezin Banks zich letterlijk als een papieren huis zoals het ook verschijnt in een pop up kinderboek. Crowley kiest voor schetsen in zwart op een witte achtergrond om het grauwe anonieme kantje van Londen, het grijze, in het verlengde van de schoorsteenveger als beeld op te roepen. In de droom/fantasiescènes (ook in de kledij) gaat ie voor een extravagant kleurenpalet. Dat steekt sterk af met het strakke zwart-witgebruik in de bank bijvoorbeeld, een erg formele en statige omgeving waar George Banks (Joseph Millson) werkt. Hij heeft nauwelijks tijd voor zijn gezin, en besteedt de opvoeding, die in zijn ogen best streng moet verlopen, uit. Hij heeft dan ook een advertentie klaar die in The Times moet verschijnen omdat de vorige oppas er net de brui aan heeft gegeven. Kennelijk zit de man wat op zijn geld, want het mag allemaal niet te veel kosten.

Maar zover komt het niet. Zijn dochter Jane (Adelaide Barham) en zoon Michael (Gabriel Payne) hebben zelf ook een advertentie opgesteld die compleet andere accenten legt. Dat papier belandt verscheurd in het haardvuur maar via de wind, komt het bij Mary Poppins terecht die zich voorstelt nog voor de advertentie van hun pa naar de krant is kunnen gaan. Uiteindelijk draait de ganse musical om je verbeelding te laten spreken, dan alles mogelijk is als je er maar in gelooft, en ook een zekere discipline aan de dag leggen noodzakelijk is. Dat Mary Poppins, hoewel het verhaal en de kostuums overduidelijk verwijzen naar de vorige eeuw, nog steeds erg actueel is, ontdekken de ouders naarmate de voorstelling vordert. Die gaat immers ook over het vinden van een goede work-life balance en dat er nog wel wat anders is in het leven dan geld alleen. Hoeveel Mary Poppins zou de wereld ondertussen al niet nodig hebben? Denken we maar aan al die gezinnen waar de ouders schitteren in afwezigheid en hun taken als opvoeder niet kunnen of willen nemen â€!

Verder is er het lichtontwerp van Hugh Vanstone en Natasha Katz en zijn er vooral de projecties van Luke Halls. Die laatste gebruikt volgens ons een video

mapping-techniek die als dusdanig niet zichtbaar is. In de stormscène die de verscheurde advertentie wegblaast, zien we ook het behang aan de muren en zo bewegen. Dat gebeurt dus via de illusie van de projecties. De acteurs gaan zelf ook in interactie met rekwisieten als een hond die echt lijkt maar een pop is, en een gele kanarie Caruso van Miss Andrew die Poppins na twee jaar gevangenschap de vrijheid geeft.

De jongsten kunnen naast de vliegscènes van Bert en Mary Poppins en het tevoorschijn komen van schoorsteenvegers, hun ogen de kost geven tijdens de verschillende illusies die van de hand zijn van Paul Kieve en Jim Steinmeyer. Poppins zien we allerlei objecten in het begin van de voorstelling uit haar tas toveren, van een kapstok, een spiegel, een kussen, noem maar op. En uit twee papieren zakken haalt ze plots twee borstels net voor die andere hit 'A spoonful of sugar' ingezet wordt. Â

Het Britse icoon Petula Clark staat in deze nieuwe Mary Poppins-productie in de rol van Bird Woman op de planken. Telkens ze opkomt, krijgt deze ondertussen 87-jarige dame een stevig applaus. Haar 'Feed the birds' dat ze met Zizi zingt, komt breekbaar maar ook doorleefd over. Het voelt aan als een Grizabella en Jemima-moment zoals in Cats.

Naast 'Supercalifragilisticexpialidocious' dat Bert en het ensemble meteen na de song even mag hernemen waardoor het publiek met veel plezier mee in de handen klapt en het leuke 'Chim Chim Cher-ee' tussen hem en Mary Poppins, is er ondertussen wel wat gesneuveld uit de originele film en vervangen door nieuw materiaal dat George Stiles en Anthony Drewe bij elkaar schreven. 'Sister Suffragette' werd vervangen door 'Being Mrs. Banks' en 'The life I lead' door 'Precision and order' dat eenzelfde thematiek kent. Ook 'Stay Awake', 'I Love to Laugh' en 'Fidelity Fiduciary Bank' die nog te horen waren in de originele film zijn geschrapt. Nieuw zijn verder 'Cherry Tree Lane' part 1 en part 2, 'Practically Perfect' tussen Mary Poppins, Jane en Michael, en 'Playing the game' tussen Mary Poppins, de pop Valentine die levensgroot geworden is, Mr. Punch en de andere knuffels in het eerste bedrijf en 'Brimstone and Treacle' part 1 en part 2, Â 'Good for nothing' en 'Anything can happen'.Â

< Bert Hertogs >

Mary Poppins speelt nog minstens t.e.m. 26 juli 2020 in het Prince Edward Theatre in Londen.

Deze recensie werd mede mogelijk dankzij Eurostar.

Wist je dat? ... je met Eurostar van Brussel naar Londen reist op amper 2 uur ... dat al kan vanaf 39 euro voor een enkele reis, als je een retourtje boekt. ... er tot 10 treinen per dag rijden tussen Brussel en Londen (in beide richtingen). ... Eurostar sinds 1994 al meer dan 180 miljoen reizigers vervoerd heeft. ... boeken kan vanaf 6 maanden voor einddatum van je reis. ... je met je Eurostarticket 2 museumtickets voor de prijs van 1 kan ontvangen in enkele musea tot 5 dagen na je vertrekdatum. ... de negen grootste musea in Londen (Tate Modern, Tate Britain, The National Gallery, National Portrait Gallery, The British Museum, Victoria and Albert Museum, The British Library, Science Museum en Royal Academy of Arts) daaraan meedoen. Meer weten over Eurostar en het voordeelprogramma 2 for 1? Bezoek de site op eurostar.be